HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הואיל ורחוי לביאה כו'. לטעמא דגזירת זיבה משום ביאה הוה כדאמרן [לו:] שלא יהא תינוק של ישראל רגיל אצלו במשכב זכור הלכך לא גזרו עליה עד דמזי לביאה: **פשיטא.** כיון דתינוק משעה שראוי ה"ז לתינוקת: **מהו דתימא הפי'.** תינוק כשראוי לביאה הוא עדוש לארגולי להמשיך ישראל אצלו: אבל תינוקת כת ג' תע"ג דכת ביאה היא אין בה ערמומית דלא יעלה לארגולי עד שתהא בת תשעה לא גזור עליה קמ"ל: **חייל קמלא.** מין חגב הוא: **דכן.** שהוא טהור ומותר באכילה: **ועל משקה בית מטבחיים.** הדם והמים שהן בצית המטבחיים שבעזרה: **דכן.** לא גזרו עליהם טומאת משקין. ופלוגתא היא לקמן [ע"ב] רב אמר דכן ממש דסבר אין משקין מקבלין טומאה אלא מדרבנן **ובמי** לא גזור ושמואל אמר דכן מלטמא טומאת אחרים אבל טומאת עצמן יש בהן קצבר שמואל יש למשקין טומאה מן התורה להיטמא ולא מלו רבנן לגזרינהו: **ועל דיקרב למיתא מסאב.** הנוגע בהם טמא. ולקמן [שם] פריך הא לאורייתא היא ועוד הא מותרת היא ויוסף מסרא מיבעי ליה: **ארא גמא.** להא לקמן [שם] מפרש להאי על דיקרב למיתא מסאב קולא היא: **אינו גט.** להא לא אמר שיהא גט אלא עד י"ג חודש והוא כבר מת ואין יכול לגרש וזקוקה ליבם אם אין לו בן. אבל מי אמר מעכשיו יהא גט אם לא בתוך עד י"ג חודש ומת בתוך כך הרי זה גט ואינה זקוקה ליבם: **רבי יוסי.** בב"ב פרק יש נוחלין (דף קלו.) הכותב כל נכסיו לבנו לאחר מותו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה דלמא משמע גופא מהיום אלא אהא דאמרי למכרם ופירות לאחר מיתה ואם לא כתב מהיום אלא לאחר מיתה לא אמר כלום ויירשו אחיו עמו או אם היה עליו בע"ח מאוחר לאחר מתנה זו בע"ח גובה את חובו רבי יוסי אמר אינו צריך לכתוב זמן בשטר לומר מעכשיו אהא מתנה מגופה של קרקע ופירות לאחר מיתה דאי לא בעי למיתב ליה אלא לאחר מיתה למה כתב זמן בשטר. וה"ג זמנו של גט מוכיח דה"ק היה מעכשיו יהא גט אם לא בתוך ותנאה בעלמא הוא וכי לא אתא לאשמועינן אלא **יהודה הנשיא.** בן בנו של רבי היה הורה שהיו מותרת ליבעל: **לא שנאמר שריפה.** כשאמרו זו אמת. ה"ג **נאלתר שריפה דודאי לא אתי עוד: אין ה"נ.** להכי בעינן בעיין לה לקמייתא משום דהוית בהסוח מניינא דרבי יהודה נשיאה דשרייה ודעתא לאימת שרייה ומדרבי יהודה נשמע למתני' להיכא דאמר לה מעכשיו: **הכל מודים.** ופליגי רבי יוסי היכא דאמר לה בהאי לישנא הרי זה גיטך כשאמרו זמן גיטך ומקמי הכי לא ליהוי גיטא ומי מיית בגליא לאו גיטא הוא ומע"ג דל"ר יוסי זמנו של שטר מוכיח וכשאין כתוב זמן בשטר כשמת בגליא היא מהיום ולאחר מיתה הוי וגט מחיים הוא כדרב הונא דאמר רב הונא **כל** האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי לא נחלקו אלא **באם תצא** ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו והוה ליה כמחיום אם מתי כמעכשיו אם מתי ורבנן לית להו דר' יוסי והוה ליה כזה גיטך אם מתי גרידא גופא העיד יוסי בן יועזר איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל משקה בי מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שושיבא ורב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא וקמיפלגי בראשו ארוך מר סבר ראשו ארוך אסור ומר סבר ראשו ארוך מותר רב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל

הואיל וראוי לביאה מטמא נמי בזיבה אמר רבינא [א]הלכך הא תינוקת עובדת כוכבים בת ג' שנים ויום אחד הואיל וראויה לביאה מטמאה נמי בזיבה פשיטא מהו דתימא האי ידע לארגולי והא לא ידעה לארגולי קמ"ל מיסתמיך ואזיל ר' יהודה נשיאה אכתפיה דרבי שמלאי שמעיה א"ל שמלאי לא הייתי אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן אמר לו בימינו תתיר אף את הפת אמר לו א"כ [ב]קרו לן בית דינא שריא דתנן [ג]העיד רבי יוסי בן יועזר איש צרידה על אייל קמצא דכן [ד]ועל משקה בית מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא אמר ליה התם שרא תלת ומר שרא חדא ואי שרי מר חדא אחריתי אכתי תרתין הוא דהויין א"ל אנא שראי אחריתי מאי היא דתנן [ה]זה גיטך אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש אינו גט ותני עלה ורבותינו התירוה לינשא ואמרינן מאן רבותינו אמר רב יהודה אמר שמואל בית דינא דשרו משחא [ו]סברי לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו [ז]וא"ר אבא בריה דרבי חייא בר אבא ר' יהודה הנשיא הורה ולא הודו לו [ח]כל שעתו ואמרי לה [ט]כל סייעתו א"ל רבי (אליעזר) להההוא סבא כי שריתוה לאלתר שריתוה דלא אתי או דלמא לאחר שנים עשר חודש דהא איקיים ליה תנאיה ותיבעי לך אמתני' דתנן [י]הרי זה גיטך מעכשיו אם לא באתי מכאן עד שנים עשר חודש ומת בתוך שנים עשר חודש הוי גט דהא איקיים ליה תנאי ותיבעי לך לאלתר הוי גיטא דהא לא אתא או דלמא לאחר י"ב חודש דהא איקיים ליה תנאיה אין ה"נ אלא משום [יא]דהוית בהסוח מניינא אמר אביי [יב]הכל מודים לכשתצא חמה מנרתיקה לכי נפקא קאמר לה וכי מיית בלילא גט לאחר מיתה הוא [יג]על מנת שתצא חמה מנרתיקה מעכשיו קאמר לה וכי מיית בלילא הא ודאי תנאה הוי וגט מחיים הוא כדרב הונא דאמר רב הונא [יד]כל האומר על מנת כאומר מעכשיו דמי לא נחלקו אלא [טו]באם תצא ר' יהודה הנשיא סבר לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו והוה ליה כמחיום אם מתי כמעכשיו אם מתי ורבנן לית להו דר' יוסי והוה ליה כזה גיטך אם מתי גרידא גופא העיד יוסי בן יועזר איש צרידה על אייל קמצא דכן ועל משקה בי מטבחיא דכן ועל דיקרב למיתא מסאב וקרו ליה יוסף שריא מאי אייל קמצא רב פפא אמר שושיבא ורב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל רב פפא אמר שושיבא וקמיפלגי בראשו ארוך מר סבר ראשו ארוך אסור ומר סבר ראשו ארוך מותר רב חייא בר אמי משמיה דעולא אמר סוסביל

לאלתר שריתוה דהא לא אתי.

ומ"ת פשיטא לגמלא היא מותרת דמיד שמת מרי התגלי כמקויס דלא יקוב עוד לביתו וי"ל דמ"מ מיבעי ליה מי גזרינן מת אטו לא מת: **ורבנן** לית להו דרבי יוסי. פירוש בני דורו שהיו מלוקין עליו ומ"מ ליכא למפשט דמין הלכה כר' יוסי דכי ליה להו הכא היינו בעל פה אבל בשטר מודו ליה: גרסינן

קלו א מיי' פ"ג מהל' מטמא משכב סל"ו:
קלז ב מיי' פ"ג מהל' ממרים הלכה ח:
קלח ג מיי' פ"י מהל' טומאת אוכלין הלכה טז:
קלט ד מיי' פ"ע מהל' גירושין הלכה ג סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' ג:
קמ ה מיי' שם הלכ' יא טוש"ע שם סעי' ג:
קמא ו ז מיי' שם הלכ' טו טוש"ע שם סעי' ד:
קמב ח מיי' פ"ו מהל' אישות הלכה יז ופ"ג מהל' זכיה ומתנה ה"ח] סמג עשין מח טוש"ע אה"ע סי' לח סעי' ג [ופעי' ו]:
קמג ט מיי' פ"ע מהל' גירושין הלכה טו סמג עשין כ טוש"ע אה"ע סי' קמד סעי' ד:

רבינו חננאל

הואיל וראויה לביאה ואע"ג דלא ידעה לארגולי: **אמר** ליה רבי לשמלאי לא הייתי עמנו אמש בבית המדרש כשהתרנו את השמן של עובדי כוכבים. אמר לו בימינו תתיר [אף] את הפת. אמר לו רבי אם כן קרו לן בי דינא שריא. דהא התרנו את השמן. וגם זו ששנינו הנותן גט לאשה ואמר לה הרי זה גיטך אם לא באתי מיכן ועד י"ב חודש. ומת בתוך י"ב חודש. אינו גט ואנו התרנוה. סבירנן לה כר' יוסי דאמר זמנו של שטר מוכיח עליו כי מחיים נתנו ואין זה גט לאחר מיתה. כבר פירשנו זו השמועה במסכת גיטין במקומה לפיכך לא הארכנו בה בכאן. הנה התרנו שני דברים. ואם נתיר הפת של עובדי כוכבים הרי שלשה דברים. וכל בית דין שמתיר שלשה דברים נקרא בית דין שריא. כמו יוסף בן יועזר. דתנן העיד יוסף בן יועזר איש צרידה על אייל קמצייא דכן ועל משקי בית מטבחיא דכן ודיקרב למיתא יסתאב. הא ספק טומאה בהר"ש טהור. ורקו ליה יוסף שריא. מאי אייל קמצייא דכן רב פפא אמר שושיבא וקמיפליגי בראשו ארוך. ת"ק סבר ראשו ארוך אסור. ויוסי בן יועזר סבר שרי. [רב חייא בר אמי] משמיה דעולא אמר בראשו ארוך כולי עלמא לא פליגי דשרי כי פליגי בסוסביל

מוסף רש"י

איילֶ קמצא. מין חגב שמו אייל קמצא, דכן. שהוא טהור וכשר לאכילה (פסחים טז:). **ועל משקה בית מטבחיא דכן.** על משקין של בית המטבחים שבעזרה, כגון הדם והמים, שהן דכן שאינן מקבלין טומאה (שם). **אינו גט.** דכיון שלא אמר מעכשיו משמע לאחר י"ג חדש יהא גט, והרי מת בתוך הזמן ולריכה ליבם (גיטין עו:). **להא** לא שנויא גט עד י"ג חדש והרי מת ואין לו בן. **התירוה לינשא.** לפי שלא היה בהם ולד (כתובות ב:). **בית דינא דשרו משחא.** שמנן של עובדי כוכבים, והיינו ר' יהודה נשיאה שהיה בימי אנטונינוס, בן בנו של רבינו הקדוש, כדאמרינן מסתמיך ואזיל כו' (שם). **כר' יוסי.** בב"ב (קלו.). הכותב נכסיו לבנו לאחר מותו צריך שיכתוב מהיום ולאחר מיתה, ר' יוסי אומר אינו צריך שזמנו של שטר מוכיח עליו, דלהכי מיכתב זמן בשטרות לידע שמהיום נתן לו גוף הקרקע אלא יירשו אחיו עמו והפירות לאחר מותו (גיטין שם). **זמנו של שטר מוכיח עליו.** לא לאכת נכתב זמנו לאותו אם לא להודיע שמהיום הכתיבה והמכירה הוה מגרשה אם לא יבא לאחר זמן, הלכך אע"ג דלא כתב לה זה גיטך מהיום אם לא באתי כו' כמאן דכתב מהיום דמי (כתובות ב:). **הורה.** שהיה מורה. כל ימי חייו (שם). **לאלתר שריתוה.** כשאמרו זו אמת ופלגי קודש ר"י הדם (שם). **דלא אתי.** שהרי ודאי לא יבא עוד ויש כאן קיום תנאי (שם). **ותיבעי לך.** ממתני' היכי דאמר מעכשיו ודברי הכל, אמאי בעי לה לפלוגתא (שם). **אין ה"נ.** לתיכא למיבעי ממתני', ולהכי בעייה מהכא ופליגי דרבותינו משום דהוה בהסוח מניינא דבריותא ויש לו להשיבו מפי השמועה שאמע ידע היאך התירו, אבל אי הוה בעי מפתמא לו מגברא מחריגא הוי בעי לה ממתני' (שם). **הכל מודים.** בשאומר לפלוני בגליא זה גיטך מעכשיו כשנפל ממה מעכשיו, לכי נפקא קאמר לה. ואי מיית בגליא לא הוי גיטא, וגבי מתני' גמי הרי זה גיטך לכשלא תצא לאחר י"ב חדש לאו גט הוא וליכא למיפמך חזמנו של שטר מוכיח עליו, דהא בהדיא אמר לכשלא תצא יהא גט, אבל לא מעכשיו (גיטין עז.). **באומר מעכשיו.** על מנת כך וכך למי (קדושין נ:). לה"ק מעכשיו יהא גט ע"מ שתקיימי התנאי (גיטין עד.). **באם תצא.** וכשותפ לא נתנה, ואמרינן (שם עב.) גבי שם מתי לא שנויות משמע, משמע מעכשיו ומשמע לכשיגיע, אמר מיכאל הוי מעכשיו, לא אמר מיכאל הוי לכשיגיע, הלכך רבותינו סבירי להו כר' יוסי כו' (שם עז.). **אם מתי גרידא.** ואמרן לעיל לאמר מיתה הוא לכשלא תצא לאחר י"ב חדש (שם).